

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Archontio Presbytero. 156.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Ἡσαΐα γραπῆτι. ρνε.

Esaia militi. 155.

Μὴ διδάσκει περὶ τῶν μετρίων τροφῆν χρῆσθαι πεπαυμένον, ἵνα μὴ λάγνον ἢ ἀκίλαστον ἀπὲρ σφόδρονος διμυρῆσθαι εἰς τὸν πυγμῆα τῆς χακῶν χεταγῆσι, ἕνα ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἑαυτὸν ἵσως λαθάνεις.

Ἀρχοντίῳ πρεσβυτέρῳ. ρνε.

Archontio Presbytero. 156.

Οὐτὰρ καὶ ἀφ᾽ ἰσχυροῦ οἶδιν, ὃ φρασίπατε, ὃ ἀφ᾽ ἄλλοις τῆς γὰρ γείας μόνος ὄντι τὸ ἐξείρετον διωάμεας, τῆς καὶ πλάσσης καὶ μόνος τὰς καρδίας ἡμῶν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς σῶματος κινήματων τὰ τῆς ψυχῆς θηρούει βλαβήματα, οἷον εἶδε τινα πλεονάζοντα, καὶ ἐπιπλάττει τὰς ὀφθαλμούς τοις ἀλλοτριῶν κλέμεσι, λαθῶν ἐκείνῳ τὴν ὀφθαλμῶν, εὐθὺς ἢ εἰς μοιχείαν, ἢ εἰς πορνείαν τὴν τοῖσιν ἐρεθίζει. εἶδε ὀργῶν καὶ θυμῶν, εὐθὺς τὸ ξίφος ἀκοίῃ, καὶ εἰς φόνον παρορμαῖ. εἶδε ἀγροπερδῶν, εἰς ληστείας πρὸς ἐπιχειρήματα ἀδικίας. εἶδε γαστρός ἠπύονα, εὐθὺς καὶ μετὰ γαστρίων αὐτῶν πᾶσι ὑπογράφει, καὶ ἕλασ παρέχει πρὸς τὸ εἰς ἔργον χρῆσθαι τὸν οἰκῆον οἰοπόν. ἀφ᾽ οὗ γὰρ μὴ πάντας εἰς τὰ αὐτὰ πᾶσι ὄντα. ἐπειδὴ ὁ μὲν τῶν, ὃ δὲ ἐκείνο μᾶλλον πρὸς ἠπύονα, καὶ τῶν μὲν τῶν, τῶν δὲ ἐκείνο ἀπέσκει. ἀπὸ τῆς κινήματων οὐτὰ τῆς σῶματος, καὶ τὰ τῆς ψυχῆς σαθεῖ τεκμηρίων, καὶ ἕτω πλεῖται τῆς δόλοισ.

Κασίῳ πολιτευομένῳ. ρνε.

Casio magistratum gerenti. 157.

Ἄμεινον μὲν ἔχει τὸ τῆς ψυχῆς χαλῶλος ἀπέραμον καὶ ἀπαθείς. εἰ δὲ τῶν φυλακῶν δύσκολον, καὶ ἐν μικροῖς πῶσι καὶ εὐίατοις, καὶ μὴ ἐν τοῖς χειροῖς δεχόμεναι τὴν βλάβην. μὴ γὰρ δὴ ἐπειδὴ ἀκούεις μετάνοιαν δεδῶκε, ἀδέως ὄντι τὸ ἀμαρτάνειν χρεῖαι ὡς πάντως ἰαθῆσθαι, ἀλλ' ἴδιον ὄντι πρῶτον

Ne eum, qui moderato cibo vti didicit, luxui indulgere doceas, ne alioqui eum ex pudico lasciuum & intemperantem reditum in imum vitiorum gurgitem detrahas: vbi te degere fortassis ipse non animaduertis.

Ea, quæ cogitatione voluntur, vir lenissime, minime diabolo cognita sunt (hoc enim diuinæ duntaxat potentiae, quæ corda nostra sigillatim finxit, peculiare est) verum ex corporis motibus animi consilia venatur. Verbi gratia: Vidit quendam curiosè intuentem, atque aliena pulchritudine oculos pascentem? Ipsius cupiditatem & imperum nactus, statim aut ad adulterium, aut ad stuprū eum extimulat. Vidit iracundum, & ad excandescendum procliuem? Statim gladium acuit, atque ad cædem incitat. Vidit turpibus lucris adductum? Ad latrocinia & iniurias hortatur. Vidit ventri deditum? Statim eas etiam, quæ infra ventrē sunt, affectiones ipsi depingit, atque, ut quod sibi animo proponit, exequatur, materiā ipsi porrigit. Quid enim est quamobrem non omnes in eandem affectiones haudquaquam impellit? Nimirum quia hic aliud? ille aliud vult, atque hoc huic, illud illi magis arridet. Quocirca ex corporis motibus animi quoque imbecillitates conicit: atque ita fraudes suas necit.